

Тестові запитання для самоконтролю

1. **Головна мета лікування артеріальної гіпертензії (АГ):**
 - а) запобігання субклінічним ураженням органів;
 - б) досягнення цільового рівня артеріального тиску (АТ);
 - в) профілактика станів, що зумовлюють високий кардіоваскулярний ризик;
 - г) все перераховане.
2. **Показання до ініціювання лікування АГ з комбінованої терапії включають всі приведені нижче, окрім:**
 - а) АГ 2–3-го ступеня з помірним кардіоваскулярним ризиком;
 - б) АГ 2–3-го ступеня з високим і дуже високим кардіоваскулярним ризиком;
 - в) м'яка АГ з високим і дуже високим кардіоваскулярним ризиком;
 - г) м'яка АГ з низьким або помірним кардіоваскулярним ризиком.
3. **Переваги ініціювання лікування АГ з комбінованої терапії:**
 - а) більш швидка відповідь у переважній кількості пацієнтів;
 - б) більша прихильність пацієнта до лікування;
 - в) велика ймовірність досягнення цільового АТ;
 - г) виникнення меншої кількості побічних ефектів завдяки наявності фізіологічного та фармакологічного синергізму між різними класами препаратів;
 - д) все перераховане.
4. **До рекомендованих комбінацій антигіпертензивних препаратів належать всі перераховані, окрім:**
 - а) блокатор β-адренорецепторів + дигідропіридиноний антагоніст кальцію (АК);
 - б) інгібітор АПФ + АК;
 - в) блокатор рецепторів ангіотензину (БРА) II + АК;
 - г) діуретик + інгібітор АПФ;
 - д) діуретик + БРА II;
 - е) інгібітор АПФ + БРА II.
5. **Групи пацієнтів, у яких НЕ слід надавати перевагу призначенню комбінацій інгібіторів АПФ або БРА II з діуретиком:**
 - а) гіпертрофія лівого шлуночка;
 - б) ішемічна хвороба серця, в тому числі перенесений інфаркт міокарда;
 - в) наявність мікроальбумінурії;
 - г) хронічна хвороба нирок (гіпертензивна або діабетична нефропатія);
 - д) супутня серцева недостатність;
 - е) супутній цукровий діабет;
 - є) двобічний стеноз ниркових артерій.
6. **Який із діуретиків, що мають гіпотензивну дію, характеризується найменшими несприятливими метаболічними ефектами:**
 - а) гідрохлоротіазид;
 - б) фуросемід;
 - в) індапамід;
 - г) клопамід.
7. **У яких випадках при лікуванні АГ перевагу слід надавати фіксованим комбінаціям блокаторів β-адренорецепторів:**
 - а) ішемічна хвороба серця;
 - б) супутня передсердна та шлуночкова екстрасистолія та тахікардія;
 - в) серцева недостатність;
 - г) гіпертиреоз;
 - д) мігрень;
 - е) всі перераховані.
8. **Який із блокаторів β-адренорецепторів не має несприятливих метаболічних ефектів:**
 - а) метопролол;
 - б) пропранолол;
 - в) бісопролол;
 - г) карведілол;
 - д) бетаксоллол.